

Köy Enstitüleri

ISSN: 1304-0227

Üç Ayda Bir Yayınlanır.

Sayı 58 / Nisan-Mayıs-Haziran 2018

Yönetimden

Nisan, Mayıs, Haziran sayımızla sizleri selamlıyoruz. Nisan ayını her yıl olduğu gibi yine çok katılımlı etkinliklerle geçirdik. Bu toplum kolay kolay unutmuyor. Köy Enstitüleri Türkiye Tarihinin en unutulmaz olaylarından, en çok tartışılan ve en çok yazılıp çizilen kurumlarından biri olmaya devam ediyor. Birçok etkinlikte insanların yüzünde bir tebessüm oluşuyor Köy Enstitüleri deyince.

Köy Enstitüleri konusunda sadece eğitimcilerin bilgisi yok. Toplumun her katından insanlarla karşılaşıyoruz bu toplantılarda. Sevinç duyuyoruz.

Eğitim alanında büyük devrimler gerçekleştirilemezse toplumların uygarlaşamayacağı, yaşanmış örnekleriyle sabit. Bugün, bilimsel eğitimden, iş eğitiminden, demokrasi eğitimden, laik eğitimden geri dönülemez.

Bilimsel olmayan eğitime sapmak sadece ülkeye ve ülkenin geleceğine yazık etmektir. Biraz tarih bilenler, Osmanlı'daki çürümüş eğitim sistemiyle hiçbir yere ulaşamayacağı, ulusu bir uçuruma doğru sürüklediğini görmüşler ve eğitim alanında reformlar yapmaya çalışmışlardır. Bu reformlar, yeninin yanında eskilerin devam etmesi nedeniyle başarılı olamamış, çürüme, yıkım durdurulamamıştır.

Mustafa Kemal Atatürk'ün yaşamına yön veren ilkokul Şemsi Efendi İlkokuludur. Ama Mustafa Kemal Atatürk'ün ilk gittiği okul Mahalle Mektebidir. Mustafa Kemal Paşa, hem eski okulu hem de yeni okulu görmüş, bu konudaki görüşleri yıllar içinde gelişmiş, eğitim alanında büyük devrimlere girişmiştir.

Köy Enstitüleri Cumhuriyet devriminin okullarıdır. İnsanlığın ideali olan okullardır. Uygarlaşma savaşının en büyük kurumlarıdır.

Amacı insanın iş içinde yoğrulurken, alın teriyle yeni bir dünyayı kuracak, sanattan, edebiyattan, bilimden fenden yana, insan haklarına saygılı, doğayı koruyan, kendilerinden başka canlılara da yaşama hakkı tanıyan, kendi kültürünü geliştirerek yaratan gençler yaratmak için kurulmuştu. Özgün şekliyle sürdüğü yıllarda o gençleri yetiştirdi de...

Köy Enstitülerinde en çok okunan kitaplarından ikisi "Beyaz Zambaklar Ülkesi" ve "Mefkureci Öğret-

men" di. "Beyaz Zambaklar Ülkesinde; tüm imkansızlıklara rağmen, Fin halkını cehaletten kurtarmak için bir avuç aydının önderliğinde, her kesimden ve her meslekten insanın verdiği mücadele" anlatılır.

Köy Enstitüsü öğrenciler, Fin halkı örneğinde olduğu gibi, nüfusun % 80'inin yaşadığı köyleri çıkaracak, onlara önderlik yapacak, onlarla birlikte yurt için alın teri dökecek yurttaşlar olacaktır. Bütün bunları yaparken de, onları ateşleyecek güç vatanseverlik ve milletseverlik duyguları olacaktır.

İşte bu duyguyla köylere koşan çocuklarının destanıdır Köy Enstitüleri. Grigory Petrov'un anlattığı Fin halkından kalır yeri yoktur bu kahramanların.

Onların idealleri yarım kaldı. Bırakmadılar ki, ülke yükselsin. Bu nedenle Köy Enstitülerinin yıkılış sürecini yalnızca içeriye bağlamak doğru olamaz. Köy Enstitülerinin kapatılışı emperyalist güçlerin Türkiye üzerinde sürdürdükleri oyunlardan biri olarak da düşünülmelidir.

Üretimden, bilimden, teknolojiyen, demokrasiden, ulusal olmaktan kopan bir eğitim sistemi olamaz.

Bu yıl "Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Eğitim Emek Ödülü"nü değerli Köy Enstitüsü yazar, ağabeyimiz ADNAN BİNYAZAR'a verdik. Köy Enstitüleri ve Eğitim alanında sayısız makalesi, doğru saptamaları ve yazılarıyla hep bize, yolumuza ışık oldu. Vakfımıza katkılarıyla bu ödülü çoktan hak etmişti. Kendisini bir kez daha kutluyoruz.

Nisan'da en büyük etkinliğimiz; Türkiye Barolar Birliği Türk Halk Müziği Topluluğunun saygıdeğer şefi Serdar Yasun ile birlikte gerçekleştireceğimiz "Anılarla Köy Enstitüleri" oldu. Etkinliğin metinlerini vakıf olarak bizler hazırladık. Türküleri Serdar Hocam ve değerli korusu seçtiler ve dillendirdiler. Türkiye Barolar Birliği Başkanı Sayın Av. Metin Feyzioğlu ve yönetimine verdikleri destekten dolayı teşekkür ediyoruz.

Ayrıca bu etkinlikte Birleşik Kamu İş'e, Eğitim İş'e verdikleri katkıdan dolayı teşekkür ediyoruz.

Gelecek sayıda görüşmek üzere...

kevakfi@gmail.com

Köy Enstitülerine Yaklaşım

EĞİTİM ÖĞRETİMDE ÖĞRENCİ ETKİNLİĞİ

(Tonguç'un Gezici Eğitim Sergisi sırasında Yerköy'de verdiği Konferanslardan)

.....

Meslektaşlar! Bu kısa tarihçeden sonra sizinle birkaç dakika da çocuğun okula gelmeden önceki yaşlarda nasıl bir yaşam geçirdiğini inceleyelim. Çocuk okula gelinceye kadar oynamak için yol ve uygun zamanlar bulur, arkadaşlarıyla oyun ve upları oluşturur, zayıf arkadaşlarına yardım eder, uygun yerlerde sık sık doğa ile karşı karşıyadır, eline geçirebildiği her türlü aleti kullanmaya çalışır. Oyunlarında-öğretim ve eğitim içinde yararlı olabilecek- birçok gereç kullanır.

Bütün bu etkinliğin ona, bizi hayretlere düşürecek kadar çok ve güzel şeyler öğrettiğini görüyoruz. Örneğin çocuk yedi yaşına kadar mükemmel bir dil(anadilini) öğrenir. Oysaki okul üniversiteyi bitiren gence bile bir yabancı dili öğretmekte başarılı olamamaktadır. Yaşamın okuldan daha başarılı oluşunun sırrı nerededir? Bu olayın bizim için önemi nedir? Bu soruları yanıtlamadan önce bir de bugünkü okulun çocuğu ne şekilde eğitmek istediğini gözden geçirmek gerekir.

Çocuk okula gelir gelmez ilk iş onu, hiç hareket edemeyeceği bir sıraya, yaşamında benzerine hiçbir yerde rastlanmayan sıkıcı bir sıraya oturtmaktır. Bu cenderenin içinde ciltçi tezgâhına sıkıştırılmış bir kitaba benzeyen çocuk hareket ettirilmez, konuşturulmaz, güldürülmez, onun şarkı söylemesine izin verilmez. Ya da bunların hepsinin zamanlaması ayrılmıştır. Okulda çocuğa ilk verilen eşya da onun hiç tanımadığı, hiç hoşlanmayacağı eşyadır. Okulda öğrenci etkinliğinden eser kalmaz. Öğretmen söyler, söyler, anlatır, tekrar söyler tekrar anlatır. Böylece düşleyemeyeceği yaşamın içine düşen küçük çocuk özellikle ilk hafta ve aylarda şaşırır kalır. Kendisinde doğuştan varolan birçok değerli niteliklerini kaybetmeye başlar ve sonunda hiçbir şey yapmayan, yapmak istemeyen bir kişilik haline zorla getirilmiş olur. Artık bizim çok değer verdiğimiz, adına bilgi dediğimiz şeyleri, öğretmenin hatırı için, sınav korkusuyla bellemeye başlar. Doğrusu kısa bir zaman için beller de. Bilginin bir kısmını belleyerek, bir kısmını ezberleyerek, ilkokuldan, ortaokuldan veya liseden diploma al-

mada başarılı da olur. Bu tür diplomaları çoğaltmak insan yavrusunu eğitmek değil, onu anormal bir hale getirmektir. İçinde bulunduğumuz şu vagonlarda düzenlenen sergi sizinle bu gibi önemli eğitbilim sorunlarını konuşmak amacı da taşımaktadır.

Artık öğrenci etkinliğine bağlı eğitim öğretim sorununu inceleyebiliriz. Çocuğu içinde yaşamak zorunda olduğu doğa ve toplum yaşamından ayrı tutarak yapay bir şekilde eğitme usulü pek eski ve insanlık tarihinde pek az kimselere uygulanan bir yöntemdir. Pek az kimsenin bu yöntemle eğitilmeleri bizim sevineceğimiz bir durumdur. Çocuğu doğa ve toplum içinde yaşatmak, yaşatarak eğitmek, ona en çok etkinlik olanağı sunmak demektir. Onun doğal yönelimlerini en iyi şekilde doyurma yoluna gitmek demektir. Bu ilkeye uygun hareket eden bir öğretmen öğrencisini çayırın üzerinde oynarken; ateşle, çamurla, kumla deneyler yaparken; yardıma muhtaç kimselere yardım ederken; hayvanları, bitkileri incelerken; kendi işlerini kendi görürken; kendisinin eğitimine yarayan gereçleri kullanırken görür. Gözlerimizi vagonların penceresinden ufuklara çevirdiğimiz zaman yetişkin insanların da bu tür işlerle uğraştığını görürüz. Bizim bugünkü okullarımızda çocuğu etkin kılarak eğitmemize engel olacak hiçbir şey bulamayız. Aksine onu çalıştırmamızı gerektirecek birçok dersler vardır. Bugün görev başında bulunan meslektaşlar kendileri için bu kadar uygun bir çalışma ortamı buldukları için mutlu olmalılar. Çünkü başka ülkelerde öğretmenler okulu kitap ve yazı okulu şeklinden çıkararak yukarıda kısaca niteliklerini saptamaya çalıştığım iş okulu haline getirebilmek için savaşım vermek zorunda kalmışlardır.

Bu konu konuşulurken, sorun bu aşamaya gelir gelmez, zihinlerde derhal şu türden sorular doğmaya başlar:

- 1- Biz bu ülkeye uygun öğretim yapacak şekilde yetiştirilmedik,
- 2- Okullarımızın aracı gereci yoktur,
- 3- Çok çalışıyoruz, bu gibi şeylere ayıracak zamanımız yok.

Öğretmenler, öğretmen okulundan çıktktan

sonra da kendi kendilerini yetiştirmekle yükümlü oldukları ilkesini bilmek zorundadırlar.

Öğrenci etkinliğine dayalı eğitim öğretim, kitaba dayalı okulunkinden daha çok ve pahalı araç gerece gerek göstermez. Öğretmen bugünkünden daha az konuşur daha çok yönetici olursa kendisine yeterli zamanı bulur. Burada birkaç cümle ile açıklamaktan kendimi alamayacağım: Bazı meslektaşlar sınıfa bir levha veya eşya ile girer derse başlarlar, dersin önemli bir süresini çocukları bu levha ve eşya üzerinde konuşturmaya, üstelik hep bildiklerini yinelemek suretiyle konuşturmaya ayırırlar.

Bu yeterli bulunmaz, konuşulan şeyler bir de kitaptan okunur veya okutulur. İşte bu boşa giden zamanı iyi değerlendirelim yeter. Böyle çok lafla vakit geçirileceğine çocuk incelemeye yönlendirilirse daha iyi olmaz mı? Kısaca söylemek gerekirse ve dünya yaşam koşulları göz önüne getirilirse bir konuyu incelemeyen insanlar yüz yılımızın değil çok gerilerde bıraktığımız yüz yılların adamlarıdır. Öyle bir dönemde yaşıyoruz ki, bu dönemde her şey incelemeye, ölçüye, kendi kendimize etkin olmamıza dayalı olmaktadır. Şu okul sergi vagonu, lokomotif çağımız uygarlığının eseridir. Bunlarda ölçüsüz hiçbir şey yoktur, en küçük bir vida bile uzun incelemeler sonu buradaki yerini alabilmiştir. İnsanlar ne zaman ileri uygarlıklar kurmuşlarsa o zaman bu niteliklerini de güçlendirmişlerdir. İşte bütün insanlığın değer verdiği bir mimari yapıt. Bu resim bize üzerinde gelişmiş, eleştirel bir insanın çalıştığını gösteriyor. Ve biz onun için bu yapıtları evrensel bir değer sayıyoruz. Konu üzerinde örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Ama buna gerek görmüyorum, başka konuya geçiyorum.

Bazı arkadaşlar, bizim çocuklarımızın ideal okul çalışması için ne kadar uygun koşullar içinde bulduklarını da sormuşlardır. Çeşitli okullarda yaptığımız henüz çok kapsamlı olmayan deneylere göre çocuklarımızın bu işe çok uygun bir halde olduklarını söyleyebiliriz. Hele çevre, okula devam süresinin büyük bölümünde doğa ve toplumla sıkı ilişkisini (yatılı okullar dışında) hiç kesmeyen çocuklarımız, zaten normal etkinliğin içindedir. Yönteme ve söylediğim ilkeye uygun hareket edecek olursak, bizim öğrencimiz de sergide örneklerini gördüğümüz Japon çocukları kadar güzel resimler yapmaya, gelişmiş ulusların çocukları derecesinde doğayı incelemeye, bilimsel deneylerle uğraşmaya, mikroskop kullanmaya başlarlar. Bütün bu yararlı ve olumlu işlerin yapılabilmesi için **birinci koşul çocuğa göre hareket etmektedir.**

Şimdiye kadar verilen bilgi ve gösterilen resimler sorunun esasını anlatmak için yeterlidir sanıyorum. Şimdi konuyu özetleyelim: İnsanların etkin bulunmalarını, araştırmacı olmalarını gerektiren bir yaşamı sürdürmek zorundayız. Buna karşın kentlerde hergün gördüğümüz kahvelerde, şu karşımızdaki söğüt ağaçlarının altında sabahtan akşama kadar oturan önemli ve sayıları yüz binleri aşan insan kitleleri ile karşılaşırız. Onların köyde boş oturmalarında belki niteliğini açıkladığım eski okulun etkisi vardır. Böyle boş oturmaya alışmış kişiler işe yapanlardan hoşlanmamaya başlıyorlar. Bir kısım insanlar çalışmadan para kazanmak yolu gibi olumsuz yollara sapıyorlar. Bazı yüksek okulları bitiren çocuklarımızın işi sevmeye başladıklarını görüyoruz. İnsanlık tarihinde çalışmadan yükselmiş bir toplumla karşılaşmayız. Onun içindir ki, aile ocaklarına kadar girmeleri kolay öğretmen arkadaşlarımızı yeni yetişecek nesle iş sevgisini aşılama çağıyorum. Onun içindir ki, okulun bir an önce durağınlıktan kurtarılıp çalışır bir hale getirilmesi istiyoruz. Bu amaçları yerine getirebilmek için cumhuriyet hükümetinin olağanüstü enerji harcayarak meydana getirdiği eserler meydandadır.

Üzerinde mesleki sorunları konuştuğumuz şu Devlet Demir Yollarını, Ankara'da, Erzurum'da, Balıkesir'de kurulan modern okullarımızı anmak yeterlidir. Bu kültür kurumları ile bağ kurarak çalışacak meslektaşlardan çok şeyler umut ediyoruz. Eğitimciler Cumhuriyet Hükümeti sınırları içinde mutlu vatandaşlar yaratmak için bütün gücü ellerinde bulundurmaktadırlar. Bundan on yıl önce bu yollardan geçtiğimiz zaman görünüş bugünkü gibi değildi. Taşıma en ilkel araçlarla yapılırdı. İçinde bir zafer anıtı gibi dikili okul binaları olan köyler yoktu. Şimdi aradığımız okulu bulunan her köyde idealistçe çalışan genç arkadaşlarla ülkenin en gelişmiş kentindeki arkadaşlar gibi konuşabiliyoruz. Karşımızda sık sık idealist valileri, kaymakamları, bucak müdürlerini görüyoruz.

Geleceğimiz ve öğrenci etkinliğine dayalı okul birgün karşımıza özgür ve bağımsız kişiler haline gelmiş vatandaşlar da çıkaracaktır. Amacımız işte böyle vatandaşlara bir an önce kavuşmaktır.

Fikirler, Sayı 98, 1.7.1933

İ Hakkı. Tonguç'un Kitaplaşmamış Yazıları, Cilt II, 67, 68, 69,

(Günümüz Türkçesine dönüştüren Mustafa Aydoğan

Osman Bolulu'ya saygı etkinliğimiz katılan dostlarımızla

Anılarla Köy Enstitüleri etkinliği

İ. Hakkı Tonguç'u anma etkinliğine ODTÜ TBT türkülerle destek verdi.

İşık Kansu'nun Cumhuriyet Gazetesinde 40. Yılı kutlaması; Mahmut Aslan, Sinan Kavak; Ayfer Yüksel, İşık Kansu, Mustafa Balbay, Hatice Acuner, Erdal Atıcı

İşık Kansu'nun Cumhuriyet Gazetesinde 40. Yılı kutlaması; Erdal Atıcı, Av. İsmail Hakkı Çakmak, Muzaffer İlhan Erdost, Günay Güner

İ. Hakkı Tonguç'u anma etkinliğinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı konuşurken...

İ. Hakkı Tonguç'u anma etkinliğine katılan dostlarımızla...

ODTÜ Geliştirme Koleji öğrencilerinin Köy Enstitüleri Projesine yaptığımızla destek verdik.

ODTÜ Geliştirme Koleji öğrencileri vakfımızda...

ÇYDD Bursiyer öğrencileriyle 17 Nisan etkinliği

ÇYDD Bursiyer öğrencileriyle 17 Nisan etkinliği

Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Eğitim Emek Ödülünü vakıf başkanımız Erdal Atıcı, öğretmenimiz Adnan Binyazar'a sundu.

Hasanoğlan Onurumuzdur etkinliğinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı bir konuşma yaptı.

TBB Türk Halk Müziği Topluluğuyla Anılarla Köy Enstitüleri etkinliğini yaptık.

Marmaris'ten gelen lise öğrencilerin Köy Enstitüleri Projesine destek olduk...

Vakfımızdan Haberler

- Vakfımız yayınlarından aha önce çıkmış olan “Hasan –Âli Yücel, Köy Enstitüleri ve Köy Eğitimi İle İlgili Yazıları ve Konuşmaları” adlı kitabın üçüncü baskısını yaptık.
- 5 Nisan 2018 yönetim kurulumuz Çankaya Belediye Başkanı Sn. Alper Taşdelen’i ziyaret ettiler.
- 5 Nisan 2018’de yönetim kurulumuz, daha önce Vakfımızı ziyarete gelen Cin Ali Vakfı yöneticilerine iade-i ziyarette bulundu.
- 5 Nisan 2018, Cin Ali Vakfı’nın etkinliğinde Ankara’nın köklü okullarından Hasanoğlan Köy Enstitüsü’nü kurulduğundan bu yana ve şimdiki durumunu üyemiz Ali Kınacı anlattı.
- 7 Nisan 2018’de Hasanoğlan Atatürk Öğretmen Okulu Mezunları Derneğinde yine Hasanoğlanı anlattı.
- 9 Nisan 2018, saat 18.00’de Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi’nde Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü törenine katıldık.
- 13 Nisan 2018’de Vakfımızın “Geleneksel Köy Enstitülüler Dayanışma Yemeği” saat 19.00’da Çankaya Belediyesi Vedat Dalokay Kokteyl Salonunda gerçekleştirildi. Bu yıl yönetim kurulumuz “Eğitim Emek Ödülü”nü Köy Enstitüsü mezunu, Adnan Binyazar öğretmenimize vermeyi uygun gördü.
- 14 Nisan 2018, Marmaris’ten gelen lise öğrencileri vakfımızda Köy Enstitüleri ile ilgili Başkanımız Erdal Atıcı ile görüşme yaparak, Köy Enstitüleri Projesi hazırladılar.
- 17 Nisan 2018’de Vakfımız, Türkiye Barolar Birliği, Birleşik Kamu-İş Konfederasyonu ve Eğitim-İş Sendikası katkılarıyla, Şef Av. Serdar Yasun ve TBB Türk Halk Müziği Topluluğu’nun gösterdiği büyük emekle 17 Nisan Bayramını “Anılarla Köy Enstitüleri” temalı güzel bir konserle kutladık.
- 19 Nisan 2018, vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği’ndeki etkinliğe konuşmacı olarak katıldı.
- 20 Nisan 2018’de ADD Batıkent Şubesi, YKKED Ankara Şubesi, İsmail Hakkı Tonguç Belgeliği Vakfı ve Vakfımızın ortaklaşa düzenlediği etkinliğe yönetim kurulu üyemiz Zarife Sakarya konuşmacı olarak katıldı.
- Mehmet Cimi’nin yazdığı “O Yıllar Dile Gelse-2 (Karanlığa Işık Tutanlar)” adlı kitap, vakfımız tarafından Gülten Başol’un katkılarıyla bastırılmıştır. Kitabın yazarı Mehmet Cimi’ye ve katkı sunan gönül dostumuz Gülten Başol’a teşekkür ediyoruz.
- 27 Nisan 2018, Vakfımızın desteklediği Oğuz Tansel Halk Bilim Ödülü ÇSM’de sahiplerine verildi.
- 29 Nisan 2018 ‘da Hasanoğlan Mezunları Derneğinin hazırladığı vakfımızın da destek verdiği HASANOĞLAN ONURUMUZDUR Şenliğine katıldık. Kitaplarımızı sergiledik. Başkanımız Erdal Atıcı etkinlikte bir konuşma yaptı.
- 5 Mayıs 2018’de Halit Çelenk Hukuk Ödülleri törenine katıldık.
- 7 Mayıs ÇYDD-Barolar Birliği konserine katıldık.
- 18 Mayıs 2018 Osman Bolulu’ya saygı etkinliği ailesi ve tüm gönül dostlarının katılımıyla vakıf merkezimizde yapıldı. Konuşmacılar Ahmet Özer, Celal İlhan, Nazım mutlu, Vedat Yazıcı, Asuman (Bolulu)İpçi, Ayşegül Hürriyet(Bolulu) Öktem idi.
- 19 Mayıs 2018, vakıf başkanımız Erdal Atıcı, ODTÜ Geliştirme Vakfı Koleji öğrencilerinin Köy Enstitüleri Projesine katkıda bulundu. Uzun bir söyleşi yaptı.
- 21 Mayıs 2018’de gazeteci Mustafa Ekmekçi’yi mezarı başında andık.
- 26 Mayıs 2018, üyemiz Mustafa Gazalcı’nın yeni kitabının tanıtım etkinliği Ulusal Eğitim Derneğinde yapıldı. Etkinlikte Vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Mustafa Gazalcı ve Nazım Mutlu konuşmacıydılar.
- 6 Haziran 2018, Işık Kansu’nun Cumhuriyette 40 yılı kutlama etkinliğine Erdal Atıcı vakfımızı temsilen katıldı.
- 20 Haziran 2018’de İsmail Hakkı Tonguç Belgeliği Vakfı, Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği, vakfımız ve daha birçok kurumun katılımcı olarak destek verdiği “Sonsuzluğa Göçüşünün 58.Yılında Tonguç Baba Aramızda” konulu etkinlikle İsmail Hakkı Tonguç’u Çankaya Belediyesi Çağdaş sanatlar Merkezi’nde andık.

Bize Gelen Kitaplar

1. “Türkiye Cumhuriyeti Tarihi-3 (1939-1945), Milli Şef Dönemi”, Mustafa Goloğlu, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları
2. “Taşın İyisi”, “Köy Enstitülülerden Biri”, “Dil, Düşünüş Evirtimi” Osman Bolulu
3. “Kitapların İçinden”, “Gezelim Dünyayı” Hasan Akarsu, Öğretmen Dünyası Yayınları
4. “Aydınlık Yüzler-Portreler” Mustafa Gazalçı, Öğretmen Dünyası Yayınları
5. “Ya Şiir Olmasaydı-Kişisel Şiir Tarihi” Abdülkadir Budak
6. “Umut-Belki de gelecek sayfada kapatma kitabı” Abdullah Yüksel
7. “Dünya Ülkelerinden Masallar” Ahmet Usta
8. “Keloğlan ile Ağa-Bir Halk Hikâyesinin Tahlili” Zeki Sarıhan Öğretmen Dünyası Yayınları
9. “Yastığımız Mezar Taşı Yorganımız Kar Olsun-Balkanlardan Kurtuluşa Savaş Anıları” Yayına hazırlayan: Osman Gazi Oktay Öğretmen Dünyası Yayınları
10. “Cezmi” (Roman) , “Haziran Ateşi” (Öykü) Ayşe Kaygusuz Şimşek
11. “İvriz Köy Enstitüsü Anılarım” Bilal Kaymakçıoğlu

Çankaya Belediye Başkanı Alper Taşdelen'i yönetim kurulumuz makamında ziyaret etti

Türkiye Barolar Birliğindeki etkinliğe yönetim kurulumuz ve üyelerimiz katıldı.

Yitirdiklerimiz

1. Mehmet Ali Küçükayıkçı, Hasanoğlan Köy Enstitüsü mezunu (21 Haziran 2018)
2. Muzaffer Baykurt(Fakir Baykurt'un eşi) 21 Haziran 2018
3. Aydın İpek, Hasanoğlan Köy Enstitüsü mezunu (24 Haziran 2018)

Bağışlarımız için; Posta Çeki No:
524699

Ziraat Bankası Başkent Şubesi:

IBAN:

TR120001001683390292475016

Şiir Köşesi

Hidayet Yılmaz (Emekli Eğitim Müfettişi Göl Köy Enstitüsü 1949 Mezunu)

Köy Enstitülerine Ağıt

Eyvah , yok artık köy enstitüleri, yıkıldı
Vatanımda sahipsiz yirmibir mezar kaldı...
Ben ağlarım, yanarım siz de gelin hepiniz,
Karalar giyin Gölköy, Cilavuz, Aksu, İvriz.
Hasanoğlan, Çifteler, Ortaklar, Kepirtepe
Dicle, Akpınar, Ernis, Akçadağ, Savaştepe.
Pulur, Pamukpınar, Beşikdüzü, Pazarören,
Düziçi, Arifiye, Kızılçullu ve Gönen.
Nerdesiniz Köy Enstitülerini kuranlar?
Yurduma bir baştan bir başa kucak açanlar?
Eserlerinize bir bakın, harabe oldu...
Köy Enstitüleri kalmadı virane oldu...
Dağ hayvanları bile duymuş, yasa geldiler...
Sordular: “Nerede kadın, erkek köylüler?”

Köylüler için kurulmuştu Köy Enstitüleri,
Karanlıklara ışıklar saçardı her biri.
Anadolu bozkırlarında yirmibir kardeş,
Köylerin yıllarca beklediği bir güneş...
Nerede İsmet Paşa, nerede Tonguç Baba?
Dava arkadaşları bir daha çıkın yola...
Çekin al bayrakları Köy Enstitülerine,
Güneş doğsun ufuktan ülkem köylerine.
Düğün, bayram kurulsun vatanımda yeniden,
Halay çekip coşalım, sevinelim hep birden...

Mithatpaşa Cad. 62/21 Yenişehir / ANKARA
Tel&Faks: 0312 425 24 68

Yayının Adı
Yayının Türü
Yayın Şekli
Yayın Sahibi
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Yayın İdare Adresi
E-Mail
Hazırlık
Baskı

Köy Enstitüleri
Yaygın Süreli Yayın
3 Aylık - Türkçe
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Adına ERDAL ATICI
ALİ KINACI
Mithatpaşa Cad. 62-21 YENİŞEHİR / ANKARA
kevakfi@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / merdivenreklamtanitim@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / 0312 232 30 88